

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.26.018/2021/11.

A Fővárosi Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Mező Barnabás ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (kérelmező címe Németország) kérelmezőnek – a Csatádi Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe ügyintéző: dr. Csatádi Krisztina ügyvéd) által képviselt kérelmezett neve (kérelmezett címe) kérelmezett ellen – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegy lajstromozását az árujegyzék korlátozásával felszólalási eljárásban elrendelő határozatának megváltoztatása iránt indult ügyében a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 22. napján kelt 3.Pk.21.443/2021/7-I. számú végzése ellen a kérelmezett 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 nap alatt fizessen meg a kérelmezőnek 220.673 (Kétszázhuszezer-hatszázhetvenhárom) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmezett 2020. január 21. napján a „Sinupo Forte” szómegjelölés védjegyjoltalmát kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 3. osztályba sorolt „nem gyógyhatású kozmetikumok és piperekészítmények; nem gyógyhatású fogkrémek; illatszerek, eszenciaolajok; fehéritőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényszerítő-, súroló-, és csiszolószerek” áruk, az 5. osztályba tartozó „gyógyszerészeti, gyógyászati és állatgyógyászati készítmények; egészségügyi készítmények gyógyászati használatra; gyógyászati vagy állatgyógyászati használatához adaptált diétás élelmiszerek és anyagok, bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára; tapaszok, kötszeranyagok; fogtömő anyagok és fogászati mintázóanyagok; fertőtlenítőszeresek; kártékony állatok irtására szolgáló készítmények; gombaölő szerek (fungicidek), gyomirtó szerek (herbicidek)” termékek, a 29. osztályba tartozó „hús, hal-, baromfi- és vadhús; húskivonatok; tartósított, fagyasztott, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek; zselék, lekvárok (dzsemek), kompótok; tojások; tej, sajt, vaj, joghurt és egyéb tejtermékek; étkezési olajok és

zsírok” áruk, a 30. osztályba tartozó „kávé, tea, kakaó és kávépótló szerek; rizs, tészta és metélt; tápióka és szágó; lisztek és más gabonakészítmények; kenyér, péksütemények és cukrászsütemények; csokoládé; fagylalt, szorbetek és más ehető jégkrémek; cukor, méz, melaszszirup; élesztő, sütőporok; só, ízesítők, fűszerek, tartósított fűszernövények; ecet, szószok és egyéb fűszerek; jég [fagyott víz]” áruk, valamint a 32. osztályba tartozó „sörök; alkoholmentes italok; ásványvizek és szénsavas vizek; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más alkoholmentes készítmények italok készítéséhez” termékek tekintetében.

[2] A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (továbbiakban: Hivatal) a megjelölést 2020. március 30. napján hirdette meg a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben.

[3] A felszólalásra nyitva álló határidőben a kérelmező felszólalást nyújtott be, kérve a védjegybejelentés elutasítását a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 4. § (1) bekezdésének b) pontja alapján. Előadta, hogy jogosultja a ...2 lajstromszámú „Sinupret”, Magyarországot is megjelölő nemzetközi szóvédjegynek, mely az 5. áruosztályba tartozó „gyógyszerek” árukra áll oltalom alatt.

[4] A Hivatal tárgyi határozatával a védjegybejelentést a 3. osztályba tartozó „nem gyógyhatású kozmetikumok és piperekészítmények; nem gyógyhatású fogkrémek; illatszerek, eszenciaolajok; fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő, súroló, és csiszolószerek” áruk, az 5. osztályban megjelölt „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára; tapaszok, kötszeranyagok; fogtömő anyagok és fogászati mintázóanyagok; fertőtlenítőszeres; kártékony állatok irtására szolgáló készítmények; gombaölő szerek (fungicidek), gyomirtó szerek (herbicidek)” áruk, a 29. osztályba tartozó „hús, hal-, baromfi- és vadhús; húskivonatok; tartósított, fagyasztott, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek; zselék, lekvárok (dzsemek), kompótok; tojások; tej, sajt, vaj, joghurt és egyéb tejtermékek; étkezési olajok és zsírok” áruk, a 30. osztályba tartozó „kávé, tea, kakaó és kávépótló szerek; rizs, tészta és metélt; tápióka és szágó; lisztek és más gabonakészítmények; kenyér, péksütemények és cukrászsütemények; csokoládé; fagylalt, szorbetek és más ehető jégkrémek; cukor, méz, melaszszirup; élesztő, sütőporok só, ízesítők, fűszerek, tartósított fűszernövények; ecet, szószok és egyéb fűszerek; jég [fagyott víz]” áruk, továbbá a 32. osztályba tartozó „sörök; alkoholmentes italok; ásványvizek és szénsavas vizek; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más alkoholmentes készítmények italok készítéséhez” termékek tekintetében védjegyként lajstromozta. Azonban elutasította a védjegybejelentést az 5. osztályba tartozó „gyógyszerészeti, gyógyászati és állatgyógyászati készítmények; gyógyászati vagy állatgyógyászati használathoz adaptált diétás élelmiszerek és anyagok; egészségügyi készítmények gyógyászati használatra” áruk tekintetében. A Hivatal határozatában 80.000 forint eljárási költség megfizetésére kötelezte a kérelmezőt.

[5] A megjelölés és a kérelmezői védjegy összevetése során abból indult ki, hogy az ellentartott védjegy nem rendelkezik fokozott megkülönböztető képességgel. A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felszólalást vizsgálva az összetéveszthetőség vizsgálatakor az összbenyomásból indult ki, utalva az Európai Bíróság releváns joggyakorlatára. Megállapította, hogy az 5. osztályba tartozó termékek esetében releváns fogasztónak kell

tekinteni egyrészt a gyógyszert megvásárló, felhasználó átlagfogyasztót, másrészt az egészségügyben dolgozó szakemberekből álló személyi kört is. Rögzítette, hogy a gyógyszerkészítmények vásárlása tekintetében az átlagfogyasztókat a tudatosság alacsonyabb foka jellemzi, mint a gyógyszerkészítmények kiválasztásával hivatás-szerűen foglalkozó professzionális orvosi, gyógyszerészi kört, ezért a megjelölések hasonlóságának vizsgálata során az átlagfogyasztók általi észlelést vette alapul az összes áruosztály vonatkozásában.

[6] A Hivatal a megjelölés „SINUPO” szóelemét tekintette domináns elemnek és azt vetette össze a védjegyet alkotó „SINUPRET” kifejezéssel. Mind vizuális, mind konceptuális szempontból hasonlóknak találta a megjelöléseket és a fonetikai hasonlóságot is fennállónak látta. Az árujegyzékek vizsgálata során a Hivatal azt állapította meg, hogy a védjegybejelentés árujegyzékének 5. osztályába tartozó áruk hasonlóságot mutatnak a védjegy árujegyzékének 5. osztályában szereplő „gyógyszerek” árukkal tekintettel arra, hogy azok rendeltetése, felhasználási köre, értékesítési jellemzői hasonlóak, ezért ezen termékeket a bejelentett megjelöléssel látva a fogyasztók tévesen azt feltételezhetik, hogy azok a kérelmezőhöz kapcsolódnak. Az árujegyzék további - 3., 29., 30. és 32. osztálya -, valamint az 5. osztályába tartozó áruk egy része tekintetében - figyelemmel azok eltérő rendeltetésére és eltérő értékesítési jellemzőire - a Hivatal azt állapította meg, hogy az összetéveszthetőséget megalapozó hasonlóság ellenére sem áll fenn az összetéveszthetőség veszélye.

[7] Mindezek alapján a Hivatal a kérelmező Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozását a védjegybejelentés árujegyzékének 5. osztályában szereplő „gyógyszerészeti gyógyászati és állatgyógyászati készítmények, gyógyászati, vagy állatgyógyászati használathoz adaptált diétás élelmiszerek és anyagok, egészségügyi készítmények gyógyászati használatra” termékek tekintetében megalapozottnak találta és e körben a védjegybejelentést elutasította. A fennmaradó árukörben pedig a megjelölést védjegyként lajstromozta.

[8] A kérelmező megváltoztatási kérelmében a Hivatal határozatának megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bíróság a tárgyi megjelölés oltalmát a „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” áruk tekintetében is utasítsa el. Álláspontja szerint a Hivatal tévesen állapította meg a hasonlóság hiányát ezen áruk tekintetében, továbbá azt is, hogy a kérelmező védjegyének fokozott megkülönböztető képessége nem állapítható meg. Állította, hogy az áruk funkciója, célja hasonló, előállítóik és összetételük, valamint kizsereklésük is megegyezhet, terjesztési csatornáik (jellemzően gyógyszertárak) és releváns fogyasztói is azonosak. Védjegyének fokozott megkülönböztető képessége körében megismételte a hivatali eljárásban előadottakat, hangsúlyozva, hogy terméke hosszan tartó intenzív használat révén rendkívül ismert és kedvelt, Magyarországon a legtöbb patikában kapható.

[9] A kérelmezett a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte.

[10] Az elsőfokú bíróság végzésével a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala M20...1/22. számú határozatát akként változtatta meg, hogy a védjegybejelentést „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” áruk tekintetében is elutasította. Kötelezte a kérelmezettet, hogy 15 nap alatt fizessen meg a kérelmezőnek 476.315 forint eljárási költséget. Határozatát a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára és 15. § (1) bekezdés b) pontjára alapította.

[11] A törvényszék utalt a korábbi bírósági határozatokra, amelyek az összetéveszthetőséget már megállapították, valamint annak tényére, hogy a kérelmezett - bár ellenkérelmében állította, hogy a „SINUPRET” védjegy és a támadott „SINUPO FORTE” megjelölés nem összetéveszthető - megváltoztatási kérelmet nem terjesztett elő, ezért a megjelölések hasonlóságát az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Megállapította, hogy a kérelmező megváltoztatási kérelme kizárólag arra irányult, hogy a bíróság a „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” áruk tekintetében is utasítsa el a védjegybejelentést a határozat többi részét nem érintve. Ezért abban a kérdésben kellett az elsőfokú bíróságnak állást foglalnia, hogy ezekhez az áruféleségekhez védjegyjogi értelemben hasonlónak minősíthetők-e az ellentartott védjegy árujegyzékében szereplő „gyógyszerek” áruk.

[12] A törvényszék egyetértett a Hivatallal abban, hogy ehhez az átlagfogyasztóból kell kiindulni, aki szokásos mértékben tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő (C-342/97. számú Lloyd-ügy 26. pontja). Utalt az Európai Bíróság C-39/97. számú CANON ügyben hozott döntésére is. Az idézett joggyakorlatok fényében az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelemmel vitássá tett áruk tekintetében azonban a Hivatalétól eltérő álláspontra helyezkedett.

[13] Az étrend-kiegészítők áruk tekintetében megállapította, hogy azok vény nélkül kapható élelmiszerek, és ebben nem különböznek a gyógyszerek azon körétől, amelyek vény nélkül érhetőek el, mint például a kérelmező terméke is. Hangsúlyozta, hogy emellett léteznek olyan étrend-kiegészítők is, amelyek gyógyszerárban kaphatók, különösen azok, amelyek valamely egészségmegőrző céllal készülnek, mint például a kérelmezetti készítmény, amely a légutak normál állapotának megőrzéséhez hozzájáruló étrend-kiegészítő termék. Kifejtette, hogy ezek az áruk jobbra patikában fordulnak elő, a céljuk is hasonló a normál egészséges állapotú légutak biztosítása. Ebből arra következtetett, hogy a gyógyszerek és az étrend-kiegészítők értékesítési jellemzőiben olyan átfedés mutatkozik, amely alapján e két árufajta védjegyjogi értelemben vett hasonlósága megállapítható, mely tényen nem változtat az, hogy az étrend-kiegészítők, vagy akár a vény nélkül kapható gyógyszertermékek gyógyszerárakon kívül - például drogériákban is - elérhetőek.

[14] A bébiételek vonatkozásában az volt az álláspontja, hogy azok a termékek a baba normál állapotának megőrzésére szolgálhatnak, különösen akkor, ha az anyatejes táplálást kell pótolni azokkal. Ezeknek épp oly szigorú előírások mellett történik a gyártása és a forgalmazása, mint a gyógyszereké. A bizonyos érzékenységek kivédésére szolgáló bébiételek – tápszerek – kifejezetten receptre és gyógyszerárban kapható készítmények, így

ebben az esetben is reális az áru funkciójának és terjesztési csatornájának átfedése. Mindemellett egymás kiegészítői is lehetnek az összevetett áruk, például olyan szituációban, ha valaki „SINUPRET” gyógyszert kap és javasolják mellé a „SINUPO FORTE” étrend-kiegészítőt.

[15] Mindezekből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” áruk hasonlóan tekinthetők a „gyógyszerek” árukkal, ezért a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján ezen áruk tekintetében sem részesülhet a tárgyi megjelölés védjegyjogtalomban. Az átlagos fogyasztó ugyanis a megjelölést e termékeken látva joggal feltételezheti, hogy a kérelmező valamely újabb termékével találkozott. Ezen nem változtat az sem, hogy a kérelmezői védjegy fokozott megkülönböztető képességgel rendelkezik-e, megjegyezve, hogy a Hivatal előtti eljárásban felajánlott kérelmezői bizonyítékok a törvényszék álláspontja szerint sem igazolják az ellentartott védjegy fokozott megkülönböztető képességét.

[16] Az elsőfokú bíróság nem osztotta a kérelmezett Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozását sem, álláspontja szerint a „SINUPO FORTE” megjelölés csak távoli utalást ad a „sinus paranasales” latin kifejezésre, mivel a magyar nyelvterületen az átlagfogyasztó latin nyelvtudása nem elegendő egy ilyen asszociáció létrejöttéhez.

[17] A határozattal szemben a kérelmezett nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, a kérelmező megváltoztatási kérelmének elutasítását és a Hivatal határozatának helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik és ellentétes a következetes ítélkezési gyakorlattal.

[18] Azt hangsúlyozta a fellebbezés, hogy az összbenyomás szempontjából nem állapítható meg hasonlóság a kérelmezői védjegy árujegyzékében szereplő „gyógyszerek” áruk, valamint a kérelmezett megjelölésének árujegyzékében szereplő 5. osztályba sorolt „bébiételek; étrend-kiegészítők, emberek és állatok számára” termékek között, figyelemmel azok eltérő rendeltetésére, valamint eltérő értékesítési jellemzőire. A kérelmező „SINUPRET” védjegye az 5. áruosztályba tartozó „gyógyszerek” termékek tekintetében áll oltalom alatt, fokozott megkülönböztető képességgel nem rendelkezik és a kérelmező Magyarországon nincs jelen az étrendkiegészítők piacán, így nincs érintkezési pont a „SINUPRET” gyógyszer és a „SINUPO FORTE” étrend-kiegészítő között. Az áruhasonlóság vizsgálatánál a termékek alapvető funkcióját, rendeltetését, valamint a fogyasztói szokásokat és az értékesítési csatornákat kell figyelembe venni, amelynek körültekintő vizsgálatát az elsőfokú bíróság elmulasztotta. A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint az 5. áruosztályba tartozó termékek esetében releváns fogyasztónak kell tekinteni az egészségügyben dolgozó szakemberekből álló személyi kört is, nem csupán a végfelhasználó átlagfogyasztót, ahogy azt tévesen az elsőfokú bíróság tette. A Hivatal határozatában ennek figyelembevételével vizsgálta az átlagfogyasztók általi észlelést az áruosztályok vonatkozásában, és helyesen jutott arra a megalapozott döntésre, hogy nem állapítható meg hasonlóság a felszólalói

védjegy árujegyzékében szereplő „gyógyszerek” áruk és a bejelentett megjelölés árujegyzékében szereplő „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” között.

[19] Hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a gyógyszerkészítmények kiválasztásával hivatászerűen foglalkozó orvosi, gyógyszerészi kör esetében fel sem merülhet, hogy a „SINUPRET” gyógyszert összetéveszthetnék a „SINUPO-FORTE” étrend-kiegészítő termékkel, vagy bébiételt egy gyógyszerrel. E professzionális rétegnek pedig jelentős ráhatása van az átlagfogyasztónak minősülő fogyasztók vásárlói döntéseire. Az átlagfogyasztó ugyanis orvosi, gyógyszerészi (védőnői) javaslatra vásárol gyógyszert, vagy egészségére hatással lévő készítményt, ezért nem mellőzhető a vásárlási folyamatok és az ellentartott áruk összetéveszthetőségének vizsgálata során e fogyasztói kör vizsgálata az átlagfogyasztóra gyakorolt hatás és az átlagfogyasztói szokások értékelésekor. A kérelmező védjegye mindezek alapján csupán e szakember csoportban tölti be származást jelölő funkcióját, a végfelhasználók a megjelölést védjegyként nem érzékelik. A be nem töltött védjegyfunkció esetében az összetéveszthetőség megállapítása sem megalapozott, függetlenül az áruk fellebbezésben kifejtett jelentős különbözőségétől.

[20] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

[21] A fellebbezés nem alapos.

[22] Az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a Fővárosi Ítéltábla osztotta, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú végzés helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza.

[23] Mindenekelőtt rögzíti az ítéltábla, hogy a kérelmezett fellebbezésében nem támadta az elsőfokú végzésnek a kérelmezett Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozása tekintetében kifejtett álláspontját, ezért arra a másodfokú bíróság nem tér ki.

[24] A másodfokú eljárásban a kérelmezett fellebbezése következtében abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az elsőfokú bíróság döntése a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik-e, valamint ellentétes-e a következetes ítélkezési gyakorlattal. E tekintetben a fellebbezés – nem vitatva a megjelölés és a védjegy hasonlóságát – azt állította, hogy az összetéveszthetőség szempontjából nem állapítható meg hasonlóság a kérelmezői védjegy árujegyzékében szereplő „gyógyszerek” áruk, valamint a kérelmezett megjelölésének árujegyzékében szereplő 5. osztályba sorolt „bébiételek; étrend-kiegészítők, emberek és állatok számára” termékek között, emellett sérelmezte a releváns fogyasztói kör elsőfokú bíróság általi megállapítását. Az ítéltábla mindkét kérdésben a törvényszék álláspontját osztotta.

[25] Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a tárgyi megjelölések és áruk tekintetében a lajstromozást akadályozó összetéveszthetőség vizsgálata során az átlagfogyasztóból kell kiindulni. Helytállóan hivatkozott a fellebbezési ellenkérelem arra, hogy a kifogásolt áruk mind az egészségügyben dolgozó szakembereket, mind a végfelhasználókat célozzák, ezért a releváns fogyasztói kör a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos, a szakembereknél alacsonyabb figyelmi szinttel rendelkező felhasználókból áll. Nem érinti ezt az a fellebbezésben hivatkozott körülmény, hogy az átlagfogyasztó orvosi, gyógyszerészi, illetve védőnői javaslatra vásárol gyógyszert, vagy egészségére hatással lévő készítményt, tekintettel arra, hogy a végső döntést a felhasználó hozza meg.

[26] A törvényszék annak vizsgálata során, hogy a „bébiételek; étrend- kiegészítő emberek és állatok számára” áruk védjegyjogi értelemben hasonlónak minősíthetőek-e az ellentartott védjegy árujegyzékében szereplő „gyógyszerek” árukhoz, megfelelően volt tekintettel az Európai Bíróság C-39/97. számú CANON ügyben hozott döntésére, amelynek (23) bekezdése szerint a hasonlóság megítélésakor az adott áruk és szolgáltatások valamennyi releváns jellemzőjét figyelembe kell venni. Különös jelentőséggel bír e körben azok természete, a végső felhasználók köre, a használatuk módja, valamint az, hogy az összevetett áruk, szolgáltatások a piacon egymással versenyeznek-e, esetleg egymást kiegészítik.

[27] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a gyógyszerek és étrend-kiegészítők értékesítési jellemzőiben olyan átfedés mutatkozik, amely alapján e két áru fajta védjegyjogi értelemben vett hasonlósága megállapítható, mely tényen az sem változtat, hogy az étrend-kiegészítők, illetve a vény nélkül kapható gyógyszer termékek gyógyszertárakon kívül - például drogériákban is - elérhetők.

[28] Bár helytállóan hivatkozott a kérelmezett fellebbezésében arra, hogy az áruhasonlóság vizsgálatánál a termékek alapvető funkcióját, rendeltetését, valamint a fogyasztói szokásokat és az értékesítési csatornákat is figyelembe kell venni, abban azonban nem volt osztható az álláspontja, hogy ennek körültekintő vizsgálatát az elsőfokú bíróság elmulasztotta. A törvényszék határozatának indokolásában összevetette a termékeket, megvizsgálva azok értékesítési csatornáit, céljukat, a szigorú előírások mellett történő gyártásukat, esetleges kiegészítő alkalmazásukat, valamint a fogyasztói szokásokat, melynek eredményeként helytállóan fejtette ki a határozatában, hogy a csecsemőkorú gyermekeknek szánt bébiételek a baba normál állapotának megőrzésére szolgálnak, továbbá egyes érzékenységek kivédésére szolgáló bébiételek kifejezetten receptre és gyógyszertárban kapható készítmények, ezért reális az áru funkciójának és terjesztési csatornájának átfedése.

[29] Mindezekből helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a „bébiételek; étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” áruk hasonlónak tekinthetők a „gyógyszerek” árukkal, ezért a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján ezen áruk tekintetében sem részesülhet a tárgyi megjelölés védjegyoltalomban, mivel az átlagos fogyasztó a

megjelölést e termékeken látva joggal feltételezheti, hogy a kérelmező valamely újabb termékével találkozott.

[30] A kifejtettek következtében az elsőfokú végzés megváltoztatásának a fellebbezés alapján sem volt helye, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Vt. 79. §-a és 93. §-a alapján alkalmazandó Pp. 389. §-a és 380. § (2) bekezdése szerint, helyes indokai alapján helybenhagyta.

[31] Az eredménytelenül fellebbező kérelmezettet a Vt. 86. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1)-(2) bekezdése szerint kötelezte a kérelmező oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján felszámított és igazolt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2022. május 24.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita
bíró